

ÎNCHEIERE

26 iunie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nicolae Mișcoi, reprezentat de avocatul Anatolie Donciu,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Elisaveta Gorea împotriva lui Nicolae Mișcoi privind încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 13 aprilie 2018 Elisaveta Gorea a adresat în instanța de judecată cerere împotriva lui Nicolae Mișcoi privind încasarea datoriei în mărime de 2000 Euro și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la 26 iunie 2017 a transmis pârâtului suma de 2000 Euro cu titlu de avans, pentru materiale de construcție și anume piatră naturală, iar pârâtul urma să-i livreze materialele în decurs de patru zile.

Pârâtul nu și-a onorat obligațiile, iar la 23 martie 2018 a expediat în adresa acestuia notificare prin care a solicitat restituirea datoriei în termen de șapte zile, însă acesta nu a restituit suma.

Prin hotărârea din 17 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, acțiunea a fost admisă, cu încasarea de la Nicolae Mișcoi în beneficiul Elisavetei Gorea cu titlu de datorie conform recipisei din 29 iunie 2017, a sumei de 2000 Euro, convertiți în lei moldovenești conform cursului BNM la data executării hotărârii și a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în sumă de 1219,02 lei.

Prin decizia din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel depusă de Nicolae Mișcoi, reprezentat de avocatul Anatolie Donciu și s-a menținut hotărârea din 17 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Pentru a decide astfel, instanța de apel, a constatat că, concluzia primei

instanțe despre necesitatea admiterii acțiunii este justă, avînd la bază cumulul dovezilor administrate în cadrul dezbatărilor judiciare, cărora le-a fost dată aprecierea juridică cuvenită, conform cerințelor art. 130 Cod de procedură civilă.

A menționat că, prima instanță corect a stabilit situația de fapt și de drept în cauza dată, a dat o apreciere obiectivă probelor administrate și a emis o hotărâre întemeiată și legală.

A reținut ca întemeiată concluzia instanței de fond referitoare la faptul că, la dosar nu există probe pertinente și concludente care ar dovedi faptul că, pîrîtul/apelant Nicolae Mișcoi și-ar fi onorat pe deplin obligațiile contractuale față de Elisaveta Gorea și că ar fi livrat materialele de construcție. Mai mult, instanța de apel a apreciat critic argumentele expuse în cererea de apel precum că apelantul și-a executat obligațiile contractuale, fiind livrate materialele de construcție pentru Elisaveta Gorea, anexând în confirmarea argumentelor contractul nr. 28/1 din 21 iulie 2017 și două facturi fiscale or, copia contractului prezentat la cererea de apel și facturile anexate sunt întocmite pe numele altor persoane și anume SC „PAN Marmoros” SRL și SRL „Jet Tur” însă, pretențiile în prezentul litigiu survin din recipisa semnată între Elisaveta Gorea și Nicolae Mișcoi la 26 iunie 2017, prin care ultimul a primit suma de 2000 Euro cu titlu de avans, pentru materiale de construcție și anume piatră naturală.

La 14 martie 2019 Nicolae Mișcoi, reprezentat de avocatul Anatolie Donciu, a declarat recurs împotriva deciziei din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii din 17 septembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, cu emiterea unei hotărîri noi prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă ca abuzivă, nefondată și ilegală.

În susținerea recursului a indicat prevederile art. 432 alin. (2) lit. a), c), alin. (3) lit. c), alin. (4) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat dezacordul cu hotărîrile adoptate de instanțele ierarhic inferioare și a menționat că hotărîrile adoptate de instanțele de judecată sunt ilegale și neîntemeiate.

A susținut că, în realitate firma SC „PAN Marmoros” SRL, administrată de Nicolae Mișcoi într-adevăr a primit de la Elisaveta Gorea suma de 2000 Euro, în calitate de avans pentru confecționarea materialelor de construcție și ca rezultat, i-a livrat intimatei 200 m.p. de plăcuțe din calcar și alte elemente din piatră naturală, în sumă totală de peste 180 mii lei. Toate materialele de construcție livrate au fost instalate pe pereții casei de locuit a Elisavetei Gorea din xxxxx însă ultima a achitat doar o parte din ele, în sumă de 65 728,64 de lei, refuzând să plătească restul materialelor, iar în instanța de apel a declarat în general că nu a primit de la Nicolae Mișcoi careva materiale pentru casă.

A menționat că Elisaveta Gorea a sustras de pe contul SRL „JET-TUR” surse bănești în sumă de 65 728,64 de lei, fiind contabil-șef al firmei respective, folosind situația de serviciu și încrederea administrației, i-a transferat firmei SC „PAN Marmoros” SRL, achitînd materialele de construcție primite și instalate la casa sa. În facturile fiscale, Elisaveta Gorea a falsificat semnăturile administratorului SRL „JET-TUR”, Galina Macari, și a aplicat ștampila societății respective. Pentru aceste fapte infracționale în privința Elisavetei Gorea, a fost pornită cauză penală, în baza art. 191 alin. (5) Cod penal, care la moment se află în examinare.

Ulterior, în privința Elisavetei Gorea a fost pornită încă o cauză penală în baza art. 166 alin. (2) lit. b) Cod penal, care la moment se află în procedură la Procuratura mun.Chișinău, sediul Rîșcani.

A susținut că în realitate SC „PAN Marmoros” SRL, condusă de Nicolae Mișcoi, a confecționat și a livrat Elisavetei Gorea, în mai multe etape, materiale de construcție, în valoare totală care depășește cu mult suma de 2000 Euro, primită în calitate de arvună, fapt confirmat prin înscrisuri și prin convorbirile telefonice și mesajele telefonice înregistrate.

A indicat că instanța de apel nu a examinat înscrisurile și documentele anexate la materialele cauzei care incontestabil dovedesc netemeinicia și ilegalitatea cererii de chemare în judecată, nu li s-a dat o apreciere cuvenită, fiind lăsate fără nici o atenție.

A reiterat că instanța de fond nu a luat în considerare solicitarea pârîtului de a fi asigurat în ședința de judecată cu interpret, care este vorbitor de limbă rusă și în ședința de judecată a declarat că nu vorbește limba de stat și doar o înțelege.

Consideră că hotărârile instanțelor de judecată sunt neîntemeiate și ilegale, nefiind bazate pe probe administrate din dosar.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expedită pentru cunoștință participanților la proces conform scrisorii de însoțire la 14 ianuarie 2019 (f.d. 145), lipsind însă date privind recepționarea acesteia de către părți.

Astfel, recursul declarat de Nicolae Mișcoi, reprezentat de avocatul Anatolie Donciu, la 14 martie 2019 se consideră a fi depus în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

La 06 iunie 2019 de către Elisaveta Gorea, a fost depusă referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de Nicolae Mișcoi, reprezentat de avocatul Anatolie Donciu, ca neîntemeiat cu menținerea hotărârilor instanțelor inferioare.

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nicolae Mișcoi, reprezentat de avocatul Anatolie Donciu, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Nicolae Mișcoi, reprezentat de avocatul Anatolie Donciu, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de

recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursurile declarate nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația de a motiva o hotărîre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Helle vs Finlanda*, 19 decembrie 1997, parag.55; *Hansen vs Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74).

De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs, care întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Nicolae Mișcoi, reprezentat de avocatul Anatolie Donciu.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Nicolae Mișcoi, reprezentat de avocatul Anatolie Donciu.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Svetlana Filincova

Victor Burduh